

HENRI EVERS DOOR ALB. OTTEN

HENRI Evers werd op 24 November 1855 te Ellecom in Gelderland geboren. Zijn vader gaf hem de eerste vakopleiding. De Haagsche Academie van Beeldende Kunsten, de Academie te Antwerpen, de Vlaamsche architect L. Baeckelmans en zijn verblijf te Brussel hebben den renaissancist gevormd die Evers steeds gebleven is.

Zijn verblijf in Oostenrijk en Hongarije heeft aan zijn vorming een bredere basis gegeven, die hem tot den voortreffelijken docent heeft gemaakt, waarvan zoovelen de vruchten hebben genoten.

Spoedig na zijn terugkeer in het vaderland werd hij, in 1887, benoemd tot hoofdleeraar aan de Academie van Beeldende Kunsten te Rotterdam, waar hij gedurende vijftien jaren zijn taak met buitengewone opgewektheid vervulde. Deze jaren vormen een tijdperk voor de Rotterdamsche Academie, dat door bestuur en leerlingen terecht geroemd wordt.

In dien tijd schreef hij zijn: „Geschiedenis der Bouwkunst in hare hoofdtijdperken”, een werk waarvan later een tweede druk verscheen. In die periode was hij ook voorzitter van de vereeniging „Bouwkunst en Vriendschap”, gekenmerkt door een opgewekt vereenigingsleven. Hij bevorderde het uitschrijven van nationale studie-prijsvragen en vele van zijn leerlingen bewaren het eeremetaal hun door hem uitgereikt. Zelf nam hij aan buitenlandsche prijsvragen deel, waarbij eenige van zijn leerlingen hem assisteerden. Steeds zette hij aan tot voortgezette studie, die zich o.a. uitte in het deelnemen van zijn leerlingen aan de wedstrijden voor den Prix de Rome, waaraan de gedenksteen in de Rotterdamsche Academie van Buchel de herinnering bewaart. In 1902 moest Rotterdam hem afstaan aan de Polytechnische School te Delft, waar hij bij de herschepping tot Technische Hoogeschool in 1905 tot hoogleeraar werd benoemd en waarvan hij met ijver en toewijding den groei en uitbouw bevorderde.

Den 23en Juni 1926 trad Professor Evers af als hoogleeraar aan de Technische Hoogeschool te Delft en besloot